

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 84. Lis inter Herbipolensem Episcopum, & Fuldensem Abbatem rursus
mota.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

cibo recipiendi gratiam a Papa rece- Sæc. XVIII.
pisset, jejonus tamen Divino Epulo A. C. 1722.
pasci voluit. Huic solemnitati nulla
fæmina Nobilis præter Carolinam Eli-
sabetham Philippi I. Aurelianensis Du-
cis Conjugem Viduam, Aurelianensem
Viduam & Lotharingiæ Ducissam in-
teresse permittebatur: ipsa etiam Ma-
ria Anna Philippi V. Hispaniæ Filia,
Regisque conjux, quamvis die decima
quarta Augusti anno priori despontata,
hocque anno die nona Januarii in
Franciam deducta esset, quia tamen
Rex (*) nonnisi duodecimum ætatis
annum, septem Menses & aliquot dies
attigisset, ab ejus consortio adhucdum
segregata erat: Rex autem ipsa die suæ
inaugurationis adamante octoginta mil-
lionum exornatus est.

§. LXXXIV.

*Lis inter Herbipolensem Episcopum,
& Fulensem Abbatem rursus
mota.*

Hoc item anno controversia, quæ per Hübner. suppl.
ducentos ferme annos inter Her- num. 44.
bipolenses Episcopos & Fuldae Abbates

Dd 5 agita-

(*) Juxta Regni Galici leges Rex sui ju-
ris esse non censetur, nisi post expletum de-
cimum tertium ætatis annum cum uno die.

Sæc. XVIII. agitabatur, amica, non tamen firma
A. C. 1722. transactione composita est. Episcopi
Herbipolenses jus Diæcesanum in hos
Abbates sibi competere contendebant,
sed saepius Rotæ Romanæ judicio ac
sententia caussa ceciderant, jam enim
Fuldense Monasterium anno Christi se-
tingentesimo quadragesimo primo
S. Zacharia Papa exemptionis privile-
gio munitum erat, & Sylvester II. Papa
Anno 999. Abbatibus Fuldensibus inter
Germaniæ & Galliæ Abbates Primi-
tum, exemptionemque concessam con-
firmavit, eisque jus ad Sedem Aposto-
licam appellandi more Episcorum in-
dulxit, nulliusque Diæcelis esse de-
ravit. Inde vero inter Episcopos Her-
bipolenses graves super Jurisdictione
Ecclæstica lites in quibusdam locis
exoriebantur; quamvis enim Hi Abbo-
tiam Sedi Apostolicæ immediate sub-
jectam esse faterentur, hanc tamen
exemptionem ad universum populum
& Clerum etiam saecularem extendi
posse, negabant, cunctasque terras
quæ trans Fuldam Orientem respiciunt
Herbipolensis Episcopi jurisdictioni ob-
jectas esse contendebant. Enimvero
anno præteriti saeculi sexagesimo se-
cundo haec lis mutuo consensu Philip-
pum ab Ehrenberg Episcopum inter d-
Abbatem inito composita erat, conve-
tumque,

tumque, ut Herbipolensis Episcopus Sæc. XVIII.
jurisdictionem Abbatis quasi Episcopa- A.C. 1722.
lem agnosceret in *prima*, ut vocant, in-
stantia, salvo tamen semper jure Me-
tropolitano, & appellationis in secunda
Instantia, ac insuper ex gremio qui-
dem semper Fuldensis Abbas esset eli-
gendus, facta tamen electio Herbipo-
lensi Episcopo esset significanda &c.
Verum mortuo Philippo Episcopo ejus
Successor Franciscus de Hazfeld huic
conventioni obstitit, totamque Cauf-
sam denuo ad Romanam Curiam de-
tulit, in qua anno hujus sæculi secundo
concordia prius inita fuit declarata tan-
quam invalida, eoquod Philippus jura
Ecclesiæ Herbipolensis sine Sedis Apo-
stolicæ consensu abdicare & abalienare
haud potuerit, præcipue cum legitima
causa, scilicet necessitas aut evidens
Ecclesiæ utilitas abfuerit. E contrario
Fuldenses possessionem quadragenariam
opposuere, quam tamen Herbipolenses
haud sufficere caussati, immemorialem
requisierunt: Tandem hoc anno inter
eos nova rursus inita est concordia,
vi cuius Abbatii separatum territorium
cum amplissimo jure in utrumque Cle-
rum, omnesque functiones a potestate
quasi Episcopali dependentes exercendi
auctoritas fuit asserta: Verum nec hæc
concordia Romanis Pontificibus ac

Her-

Sæc. XVIII. Heribopolensibus Episcopis plene proba-
A. C. 1722. batur: hanc tamen controversiam di-
mendi gloria erat reservata Benedicto
XIV. Pontifici æterna memoria di-
gnissimo.

§. LXXXV.

Novi tumultus in Helvetia ob formam consensus exorti.

Hotting. Eodem tempore, quo Acatholicon
Hist. Helvet. Principum Oratores ad concilian-
t. 4 p. 268. das Lutheri & Calvini sectas decum-
num, frustraneum licet, laborem ad-
hibebant, inter ipsos Calvinistas Hel-
vetios acerrima recruduit Religionis
dissensio: Erant semper Calviniani Can-
tones sicut tenacissimi rigidiorum Cal-
vini opinionum, ita & acerbissimi ho-
stes doctrinæ de gratia universali. His
pro aris & focis adstipulabantur Gene-
veses; sensim vero quorumdam sto-
machus crudus Particularismi domi-
nantis fortes concoquere haud ultra
poterat. Jamjam in Dordraceno Con-
ciliabulo Matthæus Martinius Bremen-
sis Præco, aliquique durissima sectaria
ex hoc errore profluentia nauseabant,
ac propterea unacum Camerone & A-
myraldo hujus doctrinæ cruditatem ad-
invento Universalismo Hypotheticom
mitigare adlaborarunt. Genevæ etiam
Trot.